

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΣΕΙΡΑ: "ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ",
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΜΑΝ ΚΑΙ ΜΑΡΔΟΧΑΙΟΣ

(βιβλίον Εσθήρ)

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Εξακόσια χρόνια προ Χριστού οι Βαβυλώνιοι, ένα έθνος ειδωλολατρικό, έκαμαν πόλεμο με τους Ιουδαίους και τους νίκησαν. Πολλούς από τους Ιουδαίους του πήραν αιχμαλώτους και τους μετέφεραν εις την Βαβυλώνα και εις άλλα μέρη. Ύστερα όμως από μερικά χρόνια ενίκησαν τους Βαβυλωνίους οι Πέρσαι. Και έτσι τώρα οι Ιουδαίοι βρέθηκαν υποδουλωμένοι εις τους Πέρσας. Την εποχή δε που ήταν βασιλείς των Περσών ο Αρταξέρξης, συνέβηκε το εξής γεγονός.

Μέσα στους πολλούς υπαλλήλους, που είχε εις την υπηρεσία του ο Βασιλεύς, είχε και έναν Ιουδαίον πολύ ευσεβή, ο οποίος ονομαζόταν Μαρδοχαίος. Κάποτε ο Μαρδοχαίος, από κάτι ομιλίες που άκουσε, κατάλαβε ότι δύο αρχισωματοφύλακες του παλατιού είχαν αποφασίσει να σκοτώσουν τον Βασιλέα. Δεν χάνει λοιπόν καιρό, αλλά πηγαίνει και το καταγγέλει εις τον βασιλέα. Αμέσως ο Βασιλεύς διέταξε να πιάσουν τους δύο εκείνους προδότες αυλικούς. Εκείνοι αναγκάστηκαν να ωμολογήσουν, ότι πράγματι ήθελαν να σκοτώσουν τον Βασιλέα, και ο Αρταξέρξης διέταξε να τιμωρηθούν πολύ αυστηρά. Επήρε τότε ο Βασιλεύς το ιδιαίτερο βιβλίον του, που έγραφε όλα τα σπουδαία συμβάντα της ζωής του, και έγραψε το μεγάλο αυτό καλό, που του έκαμε ο Μαρδοχαίος.

Αλλά εις την υπηρεσία του Βασιλέως ήταν και ένας κακός άνθρωπος, που λεγόταν Αμάν. Αυτός, αν και ήταν πολύ κακός, εν τούτοις είχε κατορθώσει να κάμη τον βασιλέα να τον νομίζη πιστόν και αφωσιωμένον. Δι' αυτό ο Βασιλεύς του είχε δώσει το μεγαλύτερο αξίωμα εις όλο το κράτος και διέταξε όλοι να τον προσκυνούν. Ένας μόνο δεν εδέχετο να προσκυνήση τον Αμάν. Και αυτός ήταν ο Μαρδοχαίος.

- Εγώ, έλεγε, προσκυνώ μόνον τον αληθινόν Θεόν, που εδημιούργησε όλο τον κόσμο. Άνθρωπο δεν επιτρέπεται να προσκυνώ.

Αυτό το έμαθε ο Αμάν και θύμωσε πολύ. Και για να εκδικηθή το Μαρδοχαίο, εσκέφθηκε να βρή τρόπον να θανατώση όλους τους συμπατριώτας του Μαρδοχαίου, τους Ιουδαίους! Πρέπει δε να ξεύρετε παιδεία, ότι την εποχή εκείνη δεν ελογάριαζαν πολύ την ζωήν των ανθρώπων. Με μια διαταγή ένας βασιληάς μπορούσε να καταδικάση εις θάνατον ολόκληρο λαόν και δεν έδινε λογαριασμόν σε κανέναν.

Έβαλε λοιπόν ο Αμάν τα σχέδιά του και μια μέρα παρουσιάζεται εις τον βασιλέα και του λέγει:

- Ξεύρεις, Μεγαλειότατε ότι μέσα εις τα τόσα έθνη που έχεις εις την εξουσίαν σου, υπάρχει και το έθνος των Ιουδαίων. Αυτοί δεν εννοούν να υπακούουν εις τας διαταγάς σου. Αυτοί γίνονται κακό παράδειγμα εις όλο σου το Βασίλειο...

Θύμωσε ο Βασιληάς μόλις άκουσε τα πονηρά αυτά λόγια και είπε:

- Αί, και τι λές να γίνη με αυτούς;

- Σκέφθηκα, Μεγαλειότατε, να βγάλεις ένα διάταγμα να σφάξουν σε μια ωρισμένη ημέρα όλους τους Ιουδαίους, που υπάρχουν εις το κράτος...
- Καλά λες, Αμάν! Ετοίμασε ένα τέτοιο διάταγμα και να πάρεις το δακτυλίδι μου, για να το σφραγίσεις και να το στείλεις εις όλους τους νομάρχας και τους στρατιωτικούς διοικητάς για να εκτελεσθή το γρηγορότερο.

Ο Αμάν προσκύνησε τον Βασιλέα και γεμάτος χαρά έφυγε.

- Α, έλεγε, μέσα του, θα τον εκδικηθώ πολύ σκληρά τον Μαρδοχαίο.

Σε λίγη ώρα έμαθε ο Μαρδοχαίος τι μεγάλο κακό επερίμενε τους συμπατριώτας του, και λυπήθηκε πάρα πολύ. Αρχισε λοιπόν να κλαίει και να παρακαλή τον Θεόν να προστατεύσει και να σώσει τους Ιουδαίους από τον μεγάλο αυτόν κίνδυνον. Τότε του ήλθε μια καλή ιδέα. Τρέχει εις την βασίλισσα που ήταν κι αυτή Ιουδαία. Της λέγει τι συνέβαινε και την συμβουλεύει να παρακαλέσει αυτή τον βασιλέα να χαρίσει την ζωήν εις τους συμπατριώτας των.

Η Εσθήρ – έτσι ελέγετο η βασίλισσα – μόλις έμαθε την σκληρήν διαταγήν του Βασιλέως, ελυπήθηκε κατάκαρδα. Αλλά δια να παρουσιασθή εις τον Βασιλέα κανείς, και αυτή ακόμη η βασίλισσα, δεν ήταν εύκολο πράγμα. Έπρεπε προηγουμένος να τον έχη προσκαλέσει ο Βασιλιάς, διότι αλλιώς εκινδύνευεν να θανατωθή αμέσως από τους στρατιώτας του Βασιλέως. Εν τούτοις η Εσθήρ είχε πεποιθήσει, ότι ο Θεός θα την προστατεύσει.

- Θα παρουσιασθώ, είπε, και ας γίνη ό,τι θέλει ο Θεός.

Και να την άλλη μέρα παρουσιάζεται αίφνης εις τον Βασιλέα. Εκείνος, μόλις την είδε, διατάσσει να μην την πειράξει κανείς, σηκώνεται αμέσως και την ερωτά:

- Εσθήρ, τι θέλεις από εμέ; Τι μπορώ να σου κάμω;
- Βασιλεύ, σε παρακαλώ να μου κάνης τη χάρι να έλθης σήμερα μαζί με τον Αμάν εις το ιδιαίτερο διαμέρισμά μου να σας κάμω ένα γεύμα επίσημο.
- Όπως θέλεις, Εσθήρ, έτσι θα γίνη. Θα έρθουμε χωρίς άλλο, απήντησε εκείνος.

Την ωρισμένη ώρα ο Βασιλεύς και ο Αμάν πήγαν εις την Εσθήρ και έφαγαν τα ωραία φαγητά που είχε ετοιμάσει. Όταν τελείωσε το φαγητό και επρόκειτο να σηκωθούν, ο βασιλεύς κατάλαβε ότι κάτι ήθελε να του ζητήσει η βασίλισσα και την ερωτά.

- Πες μου Εσθήρ, τι θέλεις να σου κάμω;
- Βασιλεύ, απαντά εκείνη, σε παρακαλώ να έλθης πάλιν αύριο με τον Αμάν να σας περιποιηθώ, όπως και σήμερα.
- Αφού το θέλεις, θα ρθούμε, απήντησε ο Βασιλεύς.

Ο Αμάν ήτο πολύ χαρούμενος και επερίμενε την ημέρα, που θα άρχιζαν οι στρατιώται να εκτελούν το διάταγμα του Βασιλέως, δια να σφάξουν τους Ιουδαίους. Είχε όμως και μια ανησυχία. Ήθελε να εύρη τρόπο, ώστε μαζί με τους Ιουδαίους να θανατώσει και τον Μαρδοχαίο. Έβαλε πολλά σχέδια με το νου του, και να, την άλλη πρωί – πρωί πηγαίνει εις τα ανάκτορα. Ήθελε να παρουσιασθή εις τον βασιλέα και να του ζητήσει την άδεια να κρεμάσει τον Μαρδοχαίο.

Αλλά εκείνη την νύκτα συνέβηκε κάτι το εξαιρετικό. Ο Βασιλεύς υπέφερε από αϋπνία. Δεν μπορούσε να κοιμηθή διόλου και εστριφογύριζε επάνω εις το κρεβάτι του. Σε κάποια στιγμή φωνάζει τον γραμματέα του.

- Πάρε το βιβλίο, που γράφουμε τα σπουδαία γεγονότα της ζωής μου, του λέγει, και έλα να μου διαβάσης

κάτι για να περάσει λίγο η ώρα. Γιατί δεν μπορώ να κοιμηθώ!

Εκείνος έτρεξε αμέσως και έφερε ένα χρυσοστόλιστο μεγάλο βιβλίο και άρχισε να διαβάζει, ενώ ο βασιλιάς τον άκουγε με προσοχή. Εκεί που διάβαζε ο γραμματέας, έφθασε σε εκείνα που είχε γράψει ο Βασιλεύς δια τον Μαρδοχαίον, πως δηλαδή του έσωσε την ζωήν από τους δύο κακούς αυλικούς. Μόλις τα άκουσε ο βασιλεύς, γυρίζει προς τον γραμματέα του και τον ερωτά.

- Και τι αμοιβή εδώσαμε εις τον Μαρδοχαίον δια το μεγάλο αυτό καλό που μου έκαμε;
- Τίποτε Μεγαλειότατε.
- Α, αυτό δεν είναι σωστό, είπε ο Βασιλεύς, πρέπει να τον τιμήσωμεν πολύ και να τον δοξάσωμεν.

Το πρωί άκουσε ο Βασιλεύς ότι περιμένει κάτω ο Αμάν.

- Νάρθη μέσα, διέταξε. Ο Αμάν χάρηκε πολύ, όταν άκουσε ότι τον ζητεί ο βασιλεύς.
- Χωρίς άλλο, σκεπτόταν, δεν θα μου αρνηθή την χάριν και θα το ζητήσω.

Παρουσιάσθηκε λοιπόν και επροσκύνησε τον Βασιλέα και αυτός ερωτά τον Αμάν.

- Όταν θέλω να τιμήσω έναν άνθρωπο και να τον δοξάσω, τι πρέπει να του κάμω;

Μόλις άκουσε αυτά ο Αμάν, εσκέφθη μέσα του: «Ποιόν άλλον θα θέλη να τιμήση ο Βασιλεύς, παρά εμέ;»

Και αμέσως απαντά:

- Αν θέλεις, Μεγαλειότατε, να τιμήσης πολύ ένα άνθρωπο και να τον δοξάσης, διέταξε να τον ντύσουν με μια στολή πολύτιμη, σαν την δική σου. Έπειτα βάλε να καβαλικέψη στο άλογό σου και διέταξε ένας από τους ενδοξότερους αυλικούς σου να τον περιγυρίζη εις τους δρόμους και τις πλατείες και να φωνάζη: «- Έτσι δοξάζει ο Βασιλεύς όσους εκτιμά».
- Καλά είπες, του απαντά ο Βασιλιάς. Όλα λοιπόν αυτά σε διατάσσω να τα κάμης εις τον Μαρδοχαίον και πρόσεξε, μήπως δεν τα εκτελέσης όλα, διότι αλλοίμονό σου!

Ο δυστυχής ο Αμάν! Επήγαινε να ζητήσει τον θάνατο του Μαρδοχαίου, και τώρα ήτανε υποχρεωμένος να υπηρετήσει αυτός, δια να δοξασθή εκείνος! Αλλά τι να κάμη; Τα εξέτασε όλα και γύρισε εις το σπίτι του καταπικραμένος.

Σε λίγο ήρθαν και τον εφώναξαν.

- Αμάν τι κάθεις; Σε περιμένει ο Βασιλεύς δια να πάτε στο γεύμα της Βασιλίσσης. Σηκώνεται λοιπόν και πηγαίνει. Εκεί που έτρωγαν, λέγει ο Βασιλεύς στη Βασίλισσα.
- Πες μου Εσθήρ, τι θέλεις να σου κάμω; Και το μισό βασίλειό μου αν μου το ζητήσης, θα σου το δώσω. Και εκείνη του απαντά:

- Αχ, Βασιλιά! Τι να το κάμω το μισό βασίλειό σου, αφού κατεδίκασες όλους τους συμπατριώτες μου σε θάνατο σκληρό; Πώς να ζήσω εγώ μόνη, αφού όλοι οι Ιουδαίοι θα φονευθούν, χωρίς να φταίνε σε τίποτε; Γιατί επίστευες όσα σου είπαν οι συκοφάντες;

Στα λόγια αυτά εταράχθηκε ο Βασιλεύς.

- Και ποιος, Εσθήρ, είναι αυτός, που ετόλμησε να κατηγορήση τους συμπατριώτας σου;
- Να, αυτός ο κακός και πονηρός άνθρωπος, ο Αμάν!

Ο Αμάν μόλις τα άκουσε αυτά, ταραχθηκε πολύ. Αλλά και ο Βασιλεύς στενοχωρήθηκε. Σηκώθηκε λοιπόν από το τραπέζι και εβγήκε εις τον κήπον, τότε τον πλησιάζει, ένας από τους ανθρώπους του παλατιού και του λέγει:

- Μεγαλειότατε, ο Αμάν πράγματι είναι κακός άνθρωπος. Ξεύρεις γιατί ήλθε σήμερα πρωί – πρωί στο

παλάτι σου; Ἦρθε να σου ζητήση την άδεια να κρεμάση το Μαρδοχαίο...

Μόλις άκουσε και αυτό ο Βασιλεύς εκατάλαβε πλέον τι άνθρωπος ήταν ο Αμάν. Αμέσως λοιπόν διατάσσει να τον τιμωρήσουν όπως του άξιζε. Τον εκρέμασαν εις το ξύλο, που είχε ετοιμάσει ο Αμάν δια τον Μαρδοχαίον. Αμέσως δε ο βασιληάς εις την θέση του Αμάν διορίζει τον Μαρδοχαίον. Και επί πλέον βγάξει νέο διάταγμα να μην τολμήση κανείς να πειράξει τους Εβραίους. Έτσι ο ευσεβής Μαρδοχαίος που είχε ζητήσει την προστασίαν του Θεού εσώθηκε από το μεγάλο κίνδυνο, και μαζί με αυτόν εσώθηκε και όλο το έθνος των Ιουδαίων.

